

ne selv, hvilket regeringen endnu ikke har imødekommet.

- Grundlaget for krigen var ikke i orden. S og RV stemte imod krigen i 2003, da den manglede FN-mandat og legitimitet, og eftersom der ikke var nogen plan for at vinde freden. S og RV har fra starten efterlyst, at det skulle være FN og ikke USA, der stod i spidsen for indsatsen. Det er i dag tydeligt, at den generelle sikkerhedssituation og irakernes opfattelse af koalitionsstyrkerne i Irak er forværret af den amerikanske dominans, især på grund af overgrebene i Abu Ghraib.
- I lyset af denne udvikling i Irak understreger S og RV, at den danske regering, som deltager i militære operationer, har et særligt ansvar for, at international ret til hver en tid og under alle omstændigheder skal overholdes. Hvor koalitionsdeltagere ikke overholder international ret, bør det give anledning til skarp dansk kritik. Det samme gælder de irakiske sikkerhedsstyrker og det irakiske politi, som er trænet og støttet af koalitionen, og som desværre har gjort sig skyldige i alvorlige overgreb.
- Som led i prioriteringen af samtænkningen af militære og civile indsatser forstærkes den såkaldte støtte- og samtænkningssenhed fra februar 2006, så den går fra 10 til 45 mand. Militærets rolle i samtænkningsindsatsen bør begrænses til at varetage en sikkerhedsfunktion og ikke det egentlige ansvar for gennemførelse af genopbygningsprojekter, således at genopbygningsindsatsen ikke sammenblandes med militære/politiske interesser, og samtidig sikres lokal forankring også efter, at den internationale militære tilstedeværelse ophører.
- Regeringen bør være opmærksom på denne problematik og løbende evaluere udviklingen med samtænkningen af civile og militære indsatser.

S og RV hilser det velkomment – som formuleret i beslutningsforslaget – at målet er, at de multinationale sikringsstyrker gradvis i løbet af det næste år kan indtage en mere tilbagetrukket rolle i varetagelsen af direkte sikkerhedsopgaver såsom patruljering og i stedet primært fungere som støtte for de irakiske sikkerhedsstyrker i planlægnings- og rådgivningsfunktioner. Det er samtidig positivt, at »overdragelse af ansvaret for sikkerheden til irakerne og mulighed for reduktioner i den multinationale sikringsstyrke vil indgå som del af en ny Irak-analyse, som rege-

ringen vil udarbejde i foråret 2006«. Disse formuleringer afspejler et længe fremsat ønske fra S og RV.

Regeringen er til trods for flere anmodninger herom stadig ikke kommet frem med en dækkende beskrivelse af baggrunden for de omfattende sikkerhedsproblemer i Irak. Man forholder sig ikke tilstrækkelig nuanceret til spørgsmålet om koalitionsstyrkernes legitimitet i den irakiske civilbefolkning. En meningsmåling foretaget af det britiske forsvarsministerium viste i efteråret 2005, at fire ud af fem irakere er stærkt imod tilstedeværelsen af udenlandske soldater, og hvad værre er: at ca. halvdelen af irakerne slutter op om væbnet modstand mod de udenlandske soldater. Disse tal burde få den danske regering til at reflektere over, hvorvidt de udenlandske soldater under amerikansk overkommando fortsat kun er en del af løsningen eller de også er ved at blive en del af problemet i Irak. En væsentlig del af baggrunden for de omfattende sikkerhedsproblemer er efter alt at dømme det forhold, at koalitionsstyrkernes tilstedeværelse og fremfærd savner legitimitet i store dele af den irakiske civilbefolkning.

De danske soldater har leveret en flot indsats under ekstremt vanskelige forhold, hvilket fortjener stor anerkendelse. Det er dog næppe sandsynligt, at de udenlandske koalitionsstyrker vil være i stand til at »løse« sikkerhedsopgaven, idet selve sikkerhedsindsatsen som nævnt synes at skabe grobund for øget mistillid og modstand. USA's forhenværende forsvarschef, Richard Myers, har således vurderet, at de irakiske oprørsgrupper i foråret 2005 var usvækkede til trods for den enorme amerikanske sikkerhedsindsats. I samme forbindelse konstaterede USA's forsvarsminister, Donald Rumsfeld, ganske bemærkelsesværdigt, at »USA og koalitionsstyrkerne vil, efter min personlige mening, ikke være dem, der nedkæmper oprøret. De folk, der skal nedkæmpe oprøret, må være irakerne« (Ritzau 27/4 2005).

På baggrund af ovenstående hviler S og RV's tilslutning til det foreliggende beslutningsforslag på følgende bemærkninger:

- Den 1. juli 2006 skal efter S og RV's opfattelse være seneste tidspunkt for afslutning af det danske militære engagement i dets nuværende form. På grund af mangelen på en egentlig exitstrategi kan S og RV ikke støtte en forlæn-